

gen politisk Interesse for mig. Naar andre i Massevis jage Sturvildt, holder jeg meget mere af ganske alene at gaa bort fra det øvrige Selskab og skyde en enlig Hare. Mine Aarsager have som sagt været to. For det første har jeg villet slaa fast, at Formanden i et Aktieselskabs Bestyrelse skal have et moralsk Ansvar; han skal forstaa, at det er hans Navn, der hefter for, at Selskabets Formue virkelig er til Stede, denne Selskabets Formue, som jeg er nødt til at holde mig til og alene kan holde mig til. Thi ganske vist sidder der rundt omkring i Bestyrelserne mange brave Mænd, høje Herrer og lidt mindre høje Herrer, og alle disse Bestyrelsesmedlemmer ville maaske vende sig med Vrede imod mig og sige: Det er en uforskammet Fordring, at vi skulle have noget Ansvar, hvad angaar Kreditorerne og hvad angaar Aktionærerne i de Selskaber, hvor der er Aktionærer, os? Men saa maa jeg sige til Gengæld: De Herrer sidde der ikke for at sikre sig Tantiømer, de sidde der ikke for — hvis de ere Sagførere — at sikre sig de mange Forretninger, der følge med at sidde i et Aktieselskabs Bestyrelse, og de sidde der ikke for — som i visse Tilfælde — at sikre private Interesser og andre Selskabers Interesser. De sidde der som Garanter overfor Publikum, overfor Kreditorerne, overfor Aktionærerne. Det er derfor, de Herrer faa deres Løn, ikke af anden Grund. Saa kunne de Herrer sige: Vi ønske ikke at sidde i Bestyrelserne. Men da maa jeg svare, at Ulykken ikke er saa stor. Vi se rundt omkring Mænd, som sidde i 14, 15, 16, 17 Bestyrelser, hvor de ikke kunne have Tid til noget som helst. Det, jeg forlanger, er, at Bestyrelsernes Medlemmer i hvert Fald deres Formænd, skulle forstaa deres Ansvar, skulle forstaa, at naar jeg har med et Selskab at gøre, er det i Tillid til, at Selskabets Formue virkelig er til Stede, og at dets Regnskab er rigtigt, og den Tillid faar jeg i Kraft af det fine, det bærende Navn: Staa ved Deres Ord, mine Herrer! Det er det eneste, jeg forlanger.

Jeg kommer saa til min anden Grund, det er den, at der i økonomiske Sager er en offentlig Moral, der ogsaa har sin Betydning. Min meget ærede Kollega for Frederiksberg (Ellinger) talte i Gaar om den offentlige Moral og om Rigsdags-skandale. Jeg maa sige, at hans mandige Ord greb flere end mig. Min meget ærede Ven, det ærede Medlem for Maribo (Chr. Reventlow), fuldførte fuldstændig rigtigt Tankegangen, naar han talte om Smuds-

pressen og hævdede: Vi maa tage Skandalestoffet fra den, det er den bedste Kur mod Smudspressen. Hvis vi ville have Korruptheden i det offentlige Liv bort, maa vi forstaa, at den meget ofte kun er en Refleks af Korruptheden udenfor denne Sal. Thi for mig staa det saaledes, at vi her paa mange Punkter ere komne ind paa en Dobbeltthed, nemlig den Dobbeltthed, som har faaet sit klassiske Udtryk i det Ord: Forretning er Forretning. Op derimod ønsker jeg at sætte et gammelt Ord, som herinde endnu har sin Kurs, det Ord: En Hædersmand er en Hædersmand! Der er kommet paa mange Punkter en Dobbeltthed ind. En Mand, der er en god Ven og en udmærket Vært i sin Dagligstue, og som man i mange Henseender kan holde af, kan, naar han kommer ind i sit Kontor, skifte Moral, som han skifter Frakke. Jeg tror, at det er en Ulykke, en stor Fare, som kan undergrave Samfundet. Og Faren smitter; thi naar et fint Navn, en Kammeradvokats Navn, kan staa i et omtvisteligt Forhold til et Regnskab, hvem vil saa undre sig over, at en lille Købmand laver lidt om i sine Bøger? Det er med andre Ord denne Forpestelse, som kan brede sig fra de daarlige Eksempler, som er en Fare.

Jeg ved meget godt, mine Herrer, at det, jeg her har sagt, er en vægtig og alvorlig Anklage mod en Mand, der indtager en smuk og stor Stilling i Samfundet, og jeg mener, at naar denne Anklage bliver bevist, kan denne Mand ikke indehave en offentlig Stilling, hvis der er Ære i Landet. Men jeg har talt her, dækket af mit Mandats grundlovsmæssige Ukrænkelighed, Partiet er ulige. Jeg maa nu sige, at naar jeg har talt om denne og andre Affærer fra Forretningstilværelsen, maa det staa fuldstændig for min egen Regning, jeg føler mig ikke dækket af min Rigsdagsukrænkelighed og ikke dækket af mit Parti. Jeg alene maa tage Ansvaret, og jeg tager Konsekvensen deraf, den Konsekvens, at hvis jeg har Uret, hvis mine Beviser ere falske eller misforstaaede, maa jeg som Mand af Ære nedlægge mit Mandat som Rigsdagsmand for Københavns 4de Valgkreds; thi for mig gælder det i hvert Fald: En Mand er en Mand.

Formanden: Folketingsmanden for Frederiksberg Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Dinesen: Det ærede Medlem, som nu satte sig, rettede forskellige Spørgsmaal til